

MOCIÓ SOBRE EL COL·LECTIU DE CAÇADORS I CAÇADORES CATALANS

La caça és molt més que un esport o una simple afició que es desenvolupa a l'aire lliure, com a mostra de la seva importància i tradició és l'única activitat amb com a mínim una societat a cada municipi de Catalunya. És una activitat que practiquen més de 63.000 catalans/es de tots els estrats socials i que contribueix de manera efectiva a la conservació de la biodiversitat, al desenvolupament econòmic del món rural i a la seva vertebració social.

Segons el primer informe Impacto Económico y Social de la Caza en España, elaborat per Deloitte per la Fundació Artemisan, la despesa (efecte econòmic directe, indirecte i induït) de l'activitat cinegètica a tota Espanya és de més de 6.475 milions d'euros a l'any i crea 187.000 llocs de treball. Així mateix, la despesa directa de l'activitat cinegètica supera els 5.470 milions d'euros, de manera que la caça representa el 0,3% del PIB. Això equival al 13% del sector agrícola, ramader i pesquer, al 4% del sector de la construcció o al 9% del sector financer.

Pel que fa a la contribució a les arques públiques, aquest informe apunta que la caça aporta 614 milions d'euros, dels quals el 33% són aportats directament en concepte de taxes i impostos per caçadors/es. De la mateixa manera, l'informe conclou que els/les caçadors/es «inverteixen al voltant de 300 milions d'euros en actuacions de conservació de la natura, més de 230 milions destinats a repoblacions i altres activitats de conservació mediambiental, i 54 milions al manteniment d'accessos, pantans, podes, millores de la muntanya i tallafocs, entre altres.

L'estudi de la Representació Territorial de la Federació Catalana de Caça a Barcelona Valoració dels costos econòmics que genera la caça del porc senglar en la modalitat de batuda (2015), quantifica que els 60.612 porcs senglars capturats a Catalunya la temporada de caça 2016/17 ha comportat per els/les caçadors/es un cost de 80 milions d'euros que repercuteixen en benefici dels diferents sectors econòmics que envolten la pràctica d'aquesta modalitat.

A Catalunya i segons les últimes dades aportades per el Servei d'Activitats Cinegètiques de la Direcció General d'Ecosistemes Forestals i Gestió del Medi, el terreny cinegètic és de 2.895.299 hectàrees (sumant àrees privades i locals de caça, zones de caça controlada, reserves nacionals de caça i reserves de caça). Això significa que el 92,9% de la superfície de la nostra Comunitat Autònoma està destinada, entre altres aprofitaments, a la caça.

Juntament a la importància econòmica, la caça es configura com una eina vital per la conservació de la biodiversitat i els ecosistemes afavorint el control poblacional d'espècies que provoquen danys a l'agricultura, a la massa forestal, ajudant a reduir el risc d'accidents de trànsit amb animals i reduint el risc de propagació de malalties que afecten als animals de granja i les persones.

Segons el III Estudi Ponle Freno AXA sobre accidents amb animals, Catalunya ocupa la tercera posició, darrere de Castella Lleó (35,5%) i Galícia (17,6%), amb major percentatge de sinistres contra animals cinegètics, un 14%. D'aquests hi ha una incidència quasi absoluta del senglar que protagonitza un 90% dels accidents. Fins al 31 d'octubre de 2018, els Mossos d'Esquadra han intervingut en 2.496 accidents amb animals implicats. D'aquests, hi ha hagut 134 accidents amb víctimes, els quals han causat un total de 167 víctimes (9 greus, 158 lleus i cap víctima mortal).

L'activitat dels/de les caçadors/es no finalitza amb el període hàbil de caça sinó que perdura al llarg de tot l'any amb tasques de gestió del territori com la recuperació de fonts naturals o la instal·lació d'abeuradors per facilitar punts d'aigua a les espècies de la fauna salvatge.

Les repoblacions de perdiu roja que porten a terme els caçadors contribueixen eficaçment a la conservació d'una espècies protegida emblemàtica com és l'àguila cuabarrada. És important destacar la col·laboració del col·lectiu de caçadors/es en el Programa de seguiment sanitari de la fauna cinegètica de la Generalitat de Catalunya de manera activa, amb la recollida de mostres dels animals caçats. També es participa en la vigilància sanitària passiva, amb la recollida d'animals trobats morts o malats en el medi natural al llarg de tot l'any, que són analitzats per el Servei d'Ecopatologia de la Fauna Salvatge (SEFaS) de la Facultat de Veterinària de la UAB, mitjançant un conveni finançat per la Federació Catalana de Caça.

La participació a cursos de formació en temes de seguretat en la pràctica de la caça, o en la millor gestió per el foment i la conservació de les espècies, formen part de les activitats dels/de les caçadors/es.

Malgrat tot, el factor determinant de la caça és el caràcter social d'una activitat que es transmet com a cultura i tradició pròpia de les zones més rurals de Catalunya, profundament arrelada al territori i que a la nostra comunitat practiquen més de 63.000 catalans/es de tots els estrats socials que troben en aquesta manera de viure un nexa d'unió. No en va, la caça és, per multitud d'aficionats, el motiu per tornar al seu entorn rural o poble d'origen.

Allunyada dels prejudicis i la visió elitista (absolutament inexistent en la seva pràctica a Catalunya), l'activitat cinegètica genera un moviment associatiu el principal representant del qual és la Federació Catalana de Caça, organisme que compta amb 40.000 caçadors/es associats/des a més de 960 societats o clubs de caça ubicats a la totalitat dels municipis catalans i que ostenten la titularitat de les àrees privades de caça, per cessió contractual dels propietaris de les finques públiques i/o privades del seu municipi en les que, a més de practicar la caça, porten a terme entre d'altres les tasques de gestió i conservació mencionades.

Les dades anteriors mostren que la caça a Catalunya és una activitat fortament arrelada al territori que contribueix de manera efectiva a la conservació del medi natural i al desenvolupament econòmic del món rural català, en especial, de les comarques més deprimides i/o aïllades dels grans nuclis de població, construint, d'aquesta manera, un element essencial de vertebració social i per la conservació del medi ambient català.

Malgrat aquesta rellevància social, mediambiental i econòmica, la caça està sent objecte de nombrosos atacs i crítiques destructives (cada vegada més agressives) per part d'associacions ecologistes, animalistes i determinats col·lectius que persegueixen la prohibició d'aquesta activitat, circumstància que comportaria greus prejudicis econòmics i socials.

Per altra banda, l'activitat ocellaire és una pràctica tradicional a Catalunya (són més de 4.000 els seus practicants) mitjançant la qual es capturen amb vida, i sense cap dany, exemplars de les espècies pinsans, verdums, cadernerres i passerells per, posteriorment, ensinistrar-los en el cant. Es una pràctica totalment innòcua per el medi ambient i no té cap perjudici per l'entorn natural.

A dia d'avui no hi ha ni un sol estudi que asseguri que l'activitat ocellaire pugui ser perjudicial per la conservació de les espècies citades i que, per tant, justifiqui la seva prohibició.

Malgrat això, el col·lectiu de caçadors i caçadores catalans han vist augmentades exponencialment les seves sancions en aplicació de la llei 5/2020.

Por tot l'exposat es proposa:

1r. La caça és una activitat amb un fort arrelament social, cultural i econòmic a Catalunya que mereix i ha de ser recolzada, protegida i fomentada per els poders públics catalans a causa de la seva contribució a la conservació de la biodiversitat i al desenvolupament socioeconòmic del món rural català.

2on. Aquesta Corporació Municipal es compromet a recolzar la Caça i l'activitat ocellaire, així com a instar als governs autonòmic i Estatal a recolzar ambdós activitats com a motors de desenvolupament socioeconòmic del món rural i eines de conservació ambiental.